

חַת"ת לַשַּׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת בְּהַר (בְּחוּ"ל אֲמוּר) פְּרָקֵי אָבוֹת - פְּרָק ג' י"ג אִיּוֹה ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִש"י

בְּפְרֻשֵׁת תְּצַוֶּה, לוֹמְדִים עַל הַדְּלָקַת הַמְּנוֹרָה עִם שֶׁמֶן זֵית זָךְ, הַשֶּׁמֶן הַרְאִשׁוֹן שִׁיּוֹצֵא מִהַזֵּית כַּאֲשֶׁר כּוֹתְשִׁים אוֹתוֹ. בְּחֲמֵשׁ הַיּוֹם לוֹמְדִים זֹאת שׁוֹב. רִש"י אוֹמֵר שֶׁבְּפְרֻשֵׁת תְּצַוֶּה, לוֹמְדִים מִדּוּעַ צָרִיךְ מְנוֹרָה בְּמִשְׁכָּן, וְרַק כָּאֵן, בְּפְרֻשֵׁת אֲמוּרָה, ה' מְצַוֶּה לְקַיֵּם אֶת הַמְצַוֶּה שֶׁל הַדְּלָקַת הַמְּנוֹרָה. ה' מְצַוֶּה גַּם לְאִפּוֹת אֶת לֶחֶם הַפָּנִים וּלְהַנִּיחוֹ עַל הַשֶּׁלֶחַן. רִש"י אוֹמֵר הַלְחָמִים הָאֵלוּ הֵיוּ מְאֹד דְּקִים, לְכֵן הֵיוּ אֲבָנִים עַל הַשֶּׁלֶחַן כְּדִי לְהִגֵּן עֲלֵיהֶם שְׁלֵא יִשְׁבְּרוּ. אֲבָל הַלֶּחֶם שֶׁהִיָּה מִנַּח לְמִטָּה הִיָּה חַיֵּב חִלָּה לְהִיּוֹת מִנַּח יִשִּׁירוֹת עַל הַשֶּׁלֶחַן כְּדִי לְקַיֵּם אֶת מַה שֶׁהַתּוֹרָה אוֹמְרָת, לְהַנִּיחַ אֶת הַלֶּחֶם עַל הַשֶּׁלֶחַן.. לִיד כָּל עֶרְמָה שֶׁל לֶחֶם הַפָּנִים, הַבְּהֵן הִיָּה מִנַּח תְּבַלִּין מִיַּחַד שֶׁנִּקְרָא לְבוּנָה, כְּמִתְנָה לַה'. הַלְחָמִים לֹא נִשְׂרָפוּ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, אֶלָּא הַכְּהֵנִים קִבְּלוּ אוֹתָם לְמֵאֲכָל. הַתְּבַלִּין הִיָּה נִשְׂרָף בְּמִקּוֹמָם, בְּשַׁבַּת, כַּאֲשֶׁר הוֹרִידוּ אֶת הַלְחָמִים מִהַשֶּׁלֶחַן וְהַחֲלִיפוּ בְּלֶחֶם טָרִי.

כַּעַת הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת עַל אָדָם בְּמִדְבָר שֶׁנֶּעֱנַשׁ עַל מַה שֶׁעָשָׂה:

יְהוּדֵי אֶחָד, בְּנֵה שֶׁל שְׁלוֹמִית בֵּת דְּבָרִי, נִיֶּסָה לְהַשְׂאִיר אֶת הָאֵהָל שְׁלוֹ בְּמִקּוֹם הַלֹּא מִתְאִים בְּמִחְנֵה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חָנוּ עַל פִּי הַשְּׁבִטִים שֶׁנִּקְבְּעוּ עַל פִּי הָאֲבָא. אֲבָל בְּגִלָּל שֶׁאֲבָא שֶׁל הַיְהוּדֵי הַזֶּה הִיָּה מְצָרִי, הוּא לֹא יָכַל לְנִטּוֹת אֶת אֵהָלוֹ בְּמִקּוֹם הַרְגִיל עִם כָּל הַשְּׁבִטִים. הוּא נִיֶּסָה בְּכָל זֹאת, לְחַנוּת עִם הַשְּׁבִט שֶׁל אֲמוֹ, שֶׁבֵּט דָּן. אֶחָד מִבְּנֵי הַשְּׁבִט הִבִּיא אוֹתוֹ לְפָנֵי בֵּית הַדִּין שֶׁל מִשֶׁה רַבְּנּוּ, וּמִשֶׁה אָמַר שֶׁהוּא לֹא יִכּוֹל לְחַנוּת שֵׁם.

רִש"י מְסַפֵּר מִדּוּעַ הַתּוֹרָה מְזַכֵּרָה אֶת שֵׁם אֲמוֹ: שְׁמָה רוֹמֵז לָנוּ שֶׁהִיא הִיָּתָה אוֹמְרָת שְׁלוֹם לְכָל אֶחָד (שְׁלוֹמִית מְלִשׁוֹן שְׁלוֹם) אֶפִּילוֹ לְגִבְרִים, וְאֵהָבָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם כּוֹלָם (בֵּת דְּבָרִי- מְלִשׁוֹן דְּבוּר). כִּיּוֹן שֶׁהִיא לֹא נִזְהָרָה עִם מִי הִיא מְדַבֶּרֶת, מְצָרִי אֶחָד הַכְּרִיחַ אוֹתָהּ לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ, וְנוֹלַד לָהֶם בֶּן, הַבֵּן הַזֶּה שֶׁבְּהַמִּשְׁךְ "בְּרֹךְ" אֶת ה'.

הָאָדָם הַזֶּה כַּעַס עַל מִשֶׁה. הוּא הִתְחִיל לְלַגֵּלַג עַל הַדְּבָרִים שֶׁה' אָמַר. הוּא אָמַר, "הֵאֵם לֹא רָאוּי שֶׁמְלֹךְ יֵאָכַל לֶחֶם טָרִי? הַלֶּחֶם שֶׁמִּנַּח עַל הַשֶּׁלֶחַן נִאֶפְהָ רַק אֶחָת לְשַׁבּוּעַ! זֹאת אוֹמְרָת שֶׁה' מְקַבֵּל לֶחֶם קָר וְעֵבֶשׁ... (כְּמוֹבֵן, לֶחֶם הַפָּנִים נִשְׂאָר טָרִי וְחָם בְּמִהְלֹךְ כָּל הַשַּׁבּוּעַ, זֶה הִיָּה אֶחָד מִהַנְּסִים בְּמִשְׁכָּן). הוּא

החל לקלל בשם ה'.

בני ישראל אסרו אותו ושאלו את משה רבנו מה לעשות אתו. משה שאל את ה', ה' אמר לו מהו הענש המגיע לעברה כזו. אם אדם מקלל בשם ה', משתמש בשם ה' הכולל את ארבעת אותיות הויה, יש להרגו בסקילה.

בנוסף, ה' אמר למשה על עברות נוספות נוספות ועל הענשים שמגיע לאדם שעובר עליהם.

- אדם שהורג אדם אחר, נהרג על ידי בית דין.
- אדם שהורג בהמה שלא שיכת לו, חיב לשלם עליה.
- אדם שהזיק לאדם אחר, עליו לשלם לו סכום מסים כדי לפצות על מה שעשה לו.
- אדם שהזיק לבעל חיים חיב לשלם תמורתו.
- אדם שהזיק להוריו, נהרג על ידי בית דין.

ה' אמר למשה שהלכות אלו הם לכל בני ישראל, כולל הגרים.

משה למד את בני ישראל את כל המצוות, והם הרגו את בנה של שלומית בת דברי כפי שה' אמר.

תהלים / יום י"ג לחדש פרקים ס"ט-ע"א

בסוף פרק ס"ט נאמר: "בי אלקים יושיע ציון" – ה' יציל את ירושלים.

המדרש מספר ספור אודות פסוק הזה:

פעם היה מלך שהיו לו כבשים ולהם רועה צאן. יום אחד, המלך כעס ושלח את הכבשים לדרך. הוא הסיר את הגדר ופיטר את רועה הצאן. מאחר יותר, החליט המלך להחזיר חזרה את הכבשים. לכן הוא בנה מחדש את הדי, אבל לא קרא לרועה הצאן. הרועה בא אל המלך ואמר: בניתי מחדש את הדי, החזרת את הצאן, אבל מה אתי?".

דוד המלך אמר שהוא כמו הרועה שדואג ליהודים שנמצאים בגלות. הוא כל כך עסוק בעזרה ליהודים, וגם דואג לודא שה' יחזיר אותם, שאין לו זמן לטפל בעצמו.

לכן הפרק הבא מתחיל במלים "למנצח לדוד להזכיר" – דוד המלך מבקש מה' לזכר גם אותו וה' נתן לו ברכה מיחדת שתהיה לו הצלחה מיחדת בצרכים שלו.

דבר זה נכון גם לגבי כל אחד שדואג ליהודי אחר, כמו אמהות, אבות, שלוחים - ה' נותן להם פח מיחד כדי שתהיה להם הצלחה ושהיה להם את כל מה שהם צריכים לעבודת ה' שלהם.

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ח (י"ג איר שנה מעברת)

היום לומדים עוד על גדלות ה'.

כאשר חושבים איך ה' הגדול כל כך בחר בנו ואוהב אותנו, נאהב אותו עוד יותר.

החיות של ה' היא כה חזקה, שהיא צריכה להיות מסתרת כדי שחלק ממנה יוכל להכנס לתוך העולם. כיצד החיות הזו מסתרת כך שנוכל לראותה בעולם?

זה נקרא "צמצום", ה' עושה שרק מעט מאד מהאור העצום שלו יאיר עלינו. ה' הוא "אין סוף", והכונה שאנו לא יכולים למנות עד כמה האור של ה' גדול, אין מספיק מספרים לתאר זאת.

הכח המועט שה' שם בעולם (באמצעות צמצום) הוא כה זעיר ביחס לאין סוף, עד שאינו נחשב בכלל.

החיות העקרית של ה', שאין בה כל כך את הצמצום (אפילו שגם היא נמצאת בעולם) מסתרת, ואיננו יכולים לראותה כלל.

החיות העקרית הזו של ה' נקראת "סובב כל עלמין" - סובב- מסביבי, לא בגלל שהחיות איננה נמצאת בתוך העולם, אלא מכיון שהיא איננה מרגשת בעולם- היות שזו חיות חזקה מדי.

היום יום / י"ג אייר

היום הוא היום העשרים ושמונה לעמר.

למרות שמחר חל פסח שני אומרים תחנון במנחה.

בהיום יום של היום לומדים מאמר קצר של האדמו"ר הזקן על משנה מפרקי אבות: "דע מה למעלה ממך" - האדמו"ר הזקן מסביר, דע שמה שיש למעלה, כל דבר ברוחניות, הוא ממך, מהעבודה שלך.

בימי ספירת העמר מתקנים את המדות שלנו (למשל חסד, גבורה תפארת..)

כאשר מתקנים את המדות, יוצרים שני בספירות בשמים.

ספר המצוות / מצות לא תעשה קס"ו

המצוה היומית, **מצות לא תעשה קס"ו** היא אותה מצוה שלמדנו אתמול- לכהן אסור להטמא לאנשים שנפטרו מלבד אנשים מסוימים ממשפחתו הקרובה.

רמב"ם / הלכות אבל פרקים י"ב, י"ג, י"ד

ברמב"ם היום לומדים שאם אדם בוכה כששומע שיהודי אחר נפטר ה' שומר את כל הדמעות האלה בקפסת האוצרות שלו.

בפרק י"ד - לומדים גם מצות רבות שהם פרטי מצות אהבת ישראל למשל בקור חולים, הכנסת כלה והכנסת אורחים. אנו למדים שיש לקיים מצות בקור חולים אפילו לגוי, מפני דרכי שלום.

הרמב"ם גם הוא נהג לעשות כן. הוא עבד בארמון הסלטון במשך כל היום. כשחזר לביתו הוא היה עיף ורעב אבל היה רואה יהודים וגויים רבים מתאספים סביב מחכים למישהו שעור להם. הרמב"ם נהג לטפל בהם, לתת להם תרופות ועזר להם להרגיש טוב יותר עד שעה מאחרת. כשסוף סוף היה מגיע לביתו היה מתש לחלוטין. אנו לומדים מהרמב"ם לעזר לאחרים אפילו כשזה קשה מאוד.

דרכי החסידות / י"ג אייר

היום הוא יום היארצייט (אזכרה) של אחיו של הרבי ר' ישראל אריה ליב. הוא נפטר בשנת תשי"ב.

ר' ישראל אריה ליב היה מאד חכם. אביו ר' לוי יצחק פעם אמר שהמח שלו כמו הצמח צדק.

ר' ישראל אריה ליב יכל להתרכז מאד מאד במה שעשה. פעם אמו קראה לו וקראה לו, אבל הוא לא שמע מכיון שהיה באמצע למוד. היא היתה גאה מאד באופן למוד התורה שלו.

בשנת תנש"א, הרבי אמר שיחה מיחדת בהתוועדות והסביר את המשמעות של שמו של אחיו וכיצד

כל יהודי צריך ללמד מכך להיות חזק באשר הוא עובד את ה'.

(נתן לצפות בשיחה בתכנית תורת חיים בקשור הבא:

<http://www.chabad.org/2189975>
